

Izgradnja Pobožnog Karaktera

Pisac: ***Rej Bentli***

UVOD

Kada nas Bog pozove da ga sledimo i sluzimo, onda pocinje sa procesom izgradnje naseg karaktera.

Kada je Gospod rekao Samuelu da pomaze Davida, proslo je deset do petnaest godina dok Davidu nije bilo dopusteno da stupi na prestol. A u medjuvremenu Bog mu je izgradjivao karakter.

Nakon sto se Isus susreo sa Pavlom na putu za Damask, Gospod je objavio da mu je Pavle odabrana osoba preko koje ce Evandjelje biti preneseno neznaboscima. Ali proslo je deset godina pre nego sto je Pavle krenuo na svoj prvi misionarski put. Za to vreme Bog mu je gradio karakter.

Kada je Bog izabrao Mojsija da izvede Izraelovu decu iz ropstva, dopustio je okolnosti u Mojsijevom zivotu koje su ga odvele da prebiva u pustinji cetrdeset godina. Cetrdeset godina izgradnje karaktera.

Nemozemo mimoici razvoj karaktera. "Uzdajuci se u ovo isto da ce onaj koji je poceo dobro delo u vama dovrstiti ga tja do dana Isusova." Ovo je Pavle napisao Filipljanima (1:6). Kada nas Bog pozove k sebi onda zapocinje rad u nama koji ce prouzrokovati da ga volimo i zbog toga cemo teziti da ga jos bolje upoznamo , sledimo i sluzimo.

Kroz taj proces On nas uskladjuje da budemo nalik na Njegovog Sina (Rimljani 8:29). On nas menja tako sto nam obnavlja umove (Rimljani 12:2). On uzima novo stvorenje (2 Korincanima 5:17) i oblikuje nas u osobe koje mogu biti koristene za Njegovu slavu (2 Timoteju 2:21)

Bog zeli da budemo ljudi cija snaga i sposobnost dolazi od Njega. On zeli da budemo ljudi koji priznaju da "kroz njega , i micemo se, i jesmo "(Dela 17:28). To znaci izgradnja karaktera. Ponekad je taj proces tezak, oduzen, iskomplikovan pa cak i bolan. Ali kao sto cemo to videti kroz primere iz Pisma, neophodan je. Kvalitet, dubina i snaga naseg karaktera je odraz odnosa sa nasim Gospodom. Nijedna stvar u nasem zivotu nije bitnija od toga.

Koren reci karakter je "cepati, urezati, zabrazdati." Karakter se oblikuje u procesu urezavanja, to je proces koji neizbrisivo urezuje nesto drugo na mesto onoga sto je bilo urezano. U nasim zivotima su to iskustva koja se bukvalno urezuju u duse i tako izgradjuju nase osobine, ubedjenja, zelje, dela - karakter. Sve ovo nije prepusteno slucajnosti. Bog u svojoj suverenosti upravlja svaki korak naseg zivota. Nikada nam nije obecao ugodno putovanje. On dozvoljava da na putu naletimo na grbe, krivine i okuke pa cak i koju opasnu provaliju. Kroz ove okolnosti on nas uci, oblikuje, a sto je najvaznije, navodi nas da jos vise zavisimo od njega.

Uz svako novo iskustvo, Gospodar nam ureze po rez na dusi, oblikujuci nas da budemo nalik Njegovom Sinu, izgradjujuci u nama karakter kakav Bog zeli u Svojim ljudima.

U Pismu nalazimo mnogo primera o izgradnji karaktera a retko koji je detaljan, dramatican i toliko primenljiv za nase zivote kao zivot Kralja Davida. Ja verujem da nam sastav Davidovog karaktera pokazuje cistu i istinitu sliku kako Bog radi sa svima nama.

1. GLAVA - SRCE PASTIRA "Iza 40:11"

Postavljanje temelja

"Ef. 1:4"

Bog odabira one koje ce da koristi. Ponekad je taj izbor neverovatan, pa cak i apsurdan. Ovo je pocetak izgradnje karaktera. Bog je odabrao da nas koristi u situacijama koje nam izgledaju nepovoljno, a i u njima nas priprema.

Pogledaj kako je izabrao Davida da bude kralj nad Izraelom.

Da zapocnem sa time da David nije bio na prvom mestu ljudskog izbora. U potpunoj buni, protiv Bozijeg plana za tu naciju, ljudi su trazili kralja "poput drugih nacija". Kao deca koja zele da budu poput drugih! Tako da su dobili kralja, Saula, on je bio sve sto su oni zeleli i ocekivali.

Saul je bio kralj kao neka filmska zvezda. Svoju ulogu je u spoljnom izgledu savrseno zadovoljavao. "1 Sam 9:2" citamo ovo u 1 Samuelovoj 9:2. Dosao je iz postovane porodice, bio je na dobrom glasu i pored toga bio je imucan.

Saul je predstavljao najbolje ljudsko dostignuce. Pored njegovog izgleda i pozadine, dokazao se kao heroj, pun entuzijazma i darezljivosti. Ali imao je jedan mali nedostatak - bio je pun sebe. Njegova priroda puna ponosa i ljubomore mu je otvrdla srce koje ga je navelo da se okrene od Bozijeg Duha. Saulov problem je započeo ali ne zbog nekih ljudskih nedostataka. Na ovim istim stvarima Bog radi i u našem životu, kada dopustimo slobodnu vladavinu Njegovom Duhu. Saula je uništio ponos. Zbog ponosa nije poslušao savet proroka Samuela, okrenuo se protiv svog sina, Jonatana, okrenuo se protiv onih koji su ga voleli i na kraju se pobunio protiv Gospoda. I pored svojih prirodnih sposobnosti njegovo kraljevstvo je upalo u nevolju.

LEKCIJE U POLJU

Na poljima Judeje, jedan šestnaestogodišnji dečak je bio pripreman da preuzme Saulovo mesto.

Gospod je poslao proroka Samuela Jesejevoj kući u Betlehemu nakon što je uverio proroka da će tamo biti pronađen kralj. Jesej je predstavio Samuelu svojih sedam, lepih, sinova. Neki od njih su toliko dobri kandidati da je Samuel pomislio, "Zasigurno je Božiji pomazanik pred Njim."

Ali dok je svaki od njih prolazio pred Samuelom, Gospod je rekao NE, podsećajući proroka, "Gospod nevidi poput čoveka, čovek gleda na spoljasnji izgled ali Gospod gleda na srce." Konacno je Samuel, nekako ogorčen, pitao "Dali su svi mladici ovde?"

A Jesej je odgovorio "Ostao je još najmladji: eno ga, pase ovce" (1 Sam 16:11) Jesej je zanemarivao najmladjeg sina, Davida. Bio je premlad i još običan pastir a ne ratnik kao njegova braca. Ali tog momenta kad je David bio donesen, Gospod je progovorio Samuelu, "Ustani, pomazi ga , jer je on!".

Za Jeseja je ovo sigurno bio sok. Toliko je malo postovao svog najmladjeg sina da ga nije ni hteo pozvati iz polja. Ali David je došao tamo gde je Bog hteo od njega da bude. Njegov ga je mlad uzrast i zanimanje cinio neobicnim kandidatom za kralja, ali iz Božije perspektive, David je ucio ono što čemu trebati u budućnosti.

Kasnije, u životu, David je napisao u dvadeset i trecem Psalmu

"Gospod je pastir moj." To je pisao iz sopstvenog znanja. U svojoj mladosti, David ne samo sto je naucio da se pouzda u Boga kao svog pastira, vec je i naucio neke veoma posebne lekcije dok je bio pripreman da bude pastir Bozijim ljudima.

SAMOCA

David je mogao da razume sta to znaci biti sam zbog dugih sati provedenih na poljima, bez prijatelja vec samo s` ovcama koje su poverene njegovoj brizi. Mnoge velike vodje svedoce o usamljenosti u svojoj poziciji. Bilo bi gotovo nemoguće voditi naciju a da pre toga nisi pripremljen donositi velike odluke ili voditi svoje ljude kroz teska vremenima.

Davidu je, sedeci nocu pod zvezdanim nebom i danju pod vrelinim suncem, duhovan zivot poceo da sazreva. Verno je pazio svoje stado, dok je uz to dopustio svom umu da predje granicu travnatih livada. Znamo iz Psalama da je u svojoj mladosti poceo da razmislja o Bozijim stvarima.

"U jutru slusaj glas moj" pevao je u 5. Psalmu. Koliko je on cesto proveo te rane sate, dok bi sunce pocinjalo da priviruje iznad vrhova, pozivajuci Gospoda. Niko nije bio pored njega tako da je naucio razgovarati sa Bogom i samo sa Bogom.

"Obilje je radosti pred licem tvojim" Napisao je kasnije (Psalam 16:11). David je naucio da je cak i u svojim najusamljenijim trenutcima njegov Dobri Pastir prisutan.

Usamljenost ce ga jos dosta puta hvatati u dolazecim godinama, ali David je kroz samocu naucio da primeti Boziju prisutnost.

SLUSATI BOGA

"ps 8:3,4" (Psalam 8:3,4)

On je takodje pogledao na nebo, lepotu zemlje oko njega i uzviknuo:" ps 19:1,2" (Psalam 19:1,2)

David je uvideo da Bog govori kroz Svoje stvorenje. Nanovo i nanovo citamo u Psalmima o strasti prema slavi Bozijeg stvorenja.

U svojoj knjizi "A Shepherd Looks at Twenty-third Psalm"- (Pastirovo razmatranje dvadeset i treceg Psalma)

Filip Kelr, koji je pastir licno, izjavljuje: "Posmatrajuci

nebo preplavljeno zvezdama, podsecam se da je 250,000,000 x 250,000,000 tih nebeskih tela rasuto po univerzumu Njegovom rukom... Sve je ovo ponizavajuće. Isusi `ego' iz coveka i postavi stvari na svoje mesto."

David je naucio da postuje Bozije stvorenje i zbog toga su mu stvari u zivotu bile na "svom mestu". Dobro je znao svoje mesto u odnosu na silu koja se ocituje u Bozijem stvorenju. On je mogao prepoznati plan i raspored kojeg je Bog postavio u univerzumu.

Nije zacudjujuće sto se pitao "Ko je covek da ga se Ti podsecas?"

David je slusao Boga kroz stvorenje i razumeo mocnu presvetlost svog Gospoda.

Ljubav za Ovce

Kakva ce biti ovca u mnogome zavisi od toga kakav je pastir. Isto se odnosi i na ljude. Bog zeli vodju Svojim ljudima koji ce ih voleti a u jedno i voditi. Zbog toga je odabrao pastira. Ovcama je potrebno mnogo nege i vecinom se neumeju braniti. Bas kao i mi. Bog je radio na oblikovanju Hristovog karaktera u Davidu, a za to oblikovanje, nepostoji bolji metod od zbrinjavanja ovaca. Zbrinjavati se za ovce daje, onom koji se zbrinjava, ljubav prema stvorenjima koja se ne umeju sama braniti.

"Ja sam pastir dobri," rekao je Isus "pastir dodri dusu svoju polaze za ovce" (Ivan 10:11). On je Sebe koristio kao primer Pastira a delo predavanja svog zivota je bilo primer kako treba voleti ovce. Kada je Isus pogledao na mnostvo ljudi "Sazali mu se jer bijahu smeteni i rasijani kao ovce bez pastira" (Matej 9:36). Davidu ce biti potrebno ovakvo srce za ljude u Izraelu. Iz 1 Samuelove 17 znamo da je David dosta puta zrtvovao svoj zivot rvajuci se sa zverima da bi spasio svoje ovce.

Vecina bi mladih, prilikom susreta sa lavom koji u svojim opasnim celjustima nosi jagnje, rekli "Prijatno" i sklonili se na stranu. Ja bi verovatno to uradio, pa to je samo jedno malo jagnje.

Ali David nije bio takav. On je imao veliku ljubav i postovanje prema svom ocu. Nije hteo da izgubi ni jednu ocvu ovcu. Bog je trazio bas takvu osobu, osobu koja ce voleti i voditi

ovce svog Nebeskog oca, jednu po jednu. David je dobro naucio svoju lekciju. On se borio za svoje stado a i brinuo za njihove svakodnevene potrebe sa srcem punim ljubavi i saosecanja.

PUT ISTINA I ZIVOT

Nije bilo slucajno da je bas tog dana kada je Bog pozvao Samuela da pomaze Davida za kralja, David bio bas na polju sa ovcama.

Oni koji veruju da su pozvani da vode mogu ovo dobro da zapamte. Vodstvo i sluzba je briga za ovcama. Ako nismo verni u naizgled malim stvarima u vezi sa zbrinjavanjem ovaca, nikada nam nece biti povereno nesto vise.

Nedavno je Bog ostavio na mene jak ustisak preko jednostavne i silne Isusove izjave u Ivanu 14:6:"Ja sam put, istina i zivot."

Kako mi ovo izvršujemo u nasim zivotima i sluzbama dok sledimo primer pastira i njegovih ovaca.

Ovce trebaju da slede svog pastira. Pastir treba da ih hrani.

Jedini put na kom oni mogu imati zivot je ako rade ono sto Pastir od njih zeli. Ovce nece ziveti bez pastira.

Da se vratimo na Ivana 14:6, kao vernici u Isusa Hrista, verujem da trebamo :

Slediti Isusa:

On je jedini PUT

Hraniti Bozijom recju:

On je jedina ISTINA

Ispuniti Boziju volju:

samo onda cemo imati vecan i preobilan ZIVOT

Kada sledimo naseg Dobrog Pastira, onda ce on nas voditi na zelenu ispasu i tihe vode, oporavice nam dusu i starati se za nase zivote (Psalam 23). Ovo Bog zeli svojim ljudima.

Bog je imao poseban razlog kada je pozvao i pomazao mladog, politicki neiskusnog ovcara da jednom bude kralj nad Izraelom.

Ali trebalo je da prodje jos petnaest godina dok David nije stupio na prestol. Bog je za to vreme oblikovao njegov karakter.

2. GLAVA - SUSRET SA DZINOVIMA, PROSLAVLJATI BOGA

"Raduj se mladici za svoje mladosti.." Propovednik 11:9

"ps 86:12" Psalam 86:12

Nedavno je za vreme Vimbltona, Boris Becker, sampion u tenisu, bio intervjuisan. Rekao je da bi voleo imati u svojoj 27. godini zivota stav kakav je imao u 17. - stav koji odise time "Ja nemogu izgubiti!". Ubrzo nakon toga je izasao na teren i pobedio Andrea Agasija. Mozda mu je bas ta mladalacka hrabrost pomogla u pobedi.

Treba da se pitas o cemu je David razmisljao tog dana kada se susreo sa Golijatom. Bio je toliko mlad i pun vere! Nije mogao da izgubi. Ali ja mislim da je imao vatru vecu od te obicne zelje da dobije bitku. Imao je jedan drugi razlog u svom srcu. Pogledaj sta je rekao kada je po prvi put cuo Izraelce kako pricaju o Golijatu, sampionu strasnih Filistejaca: "Ko je taj Filistejin neobrezani da sramoti vojsku Boga zivoga?" (1 Samuelova 17:26).

David je bio ljut! "Kako se on usudjuje da prlja Boziju cast!" Vojnicima okolo je sigurno to bilo smesno i zacudjujuce. Njegova su se braca, posto su ga smatrali detetom, naljutila. "Sta ti tu radis? Idi kuci i cuvaj svoje ovce."

Ali David je goreo. "Neka ni jedno srce ne posrne," zakleo se kralju. "Ja cu ici da se borim protiv Filistejaca."

BOZIJE POMAZANJE

Odakle Davidu tolika zelja u tako neznim godinama? Odakle mu hrabrost da se upusti u toliko opasnu misiju?

Verujem da odgovor lezi u dogadjaju kada je Samuel posetio Jesejevu kucu.

Dali je David razumeo sta mu se dogodilo? "Tada je Duh Gospodnji sisao na Davida," ovo Pismo govori o trenutku kada ga je Samuel pomazao za kralja. Duh Gospodnji je sisao na Davida. Ovo je svemu objasnjenje.

David je do sada bio dečak koji je učio strpljenje i puteve Gospodnje brinuci se za ovce svoga oca. Ubrzo nakon njegovog pomazanja, govori se o njemu kao "koji ume dobro udarati u gusle, i hrabar je junak i ratnik, i pametan je i lep, i Gospodin je sa njim." (1 Samuelova 16:18).

Za kratko se vreme Davidov ugled podigao! Iako nije bio sasvim svestan šta se događa, Sveti Duh je bio snjim u tolikoj meri da su drugi mogli da primete promenu u njemu. Njega je Bog izabrao, pomazao ga Svojim duhom i promenio ga po sili Duha u čoveka koji je po Bozijem srcu. Predan mu je smer i poziv u životu. On je bukvalno bio inspirisan da služi Bogu i da Mu se divi.

Ono što ja ovde nevidim je politička zudnja u Davidu. U ovom vremenu svog života, njegove osobine odgovaraju prvo Svetom Duhu a onda onome što je naučio kao pastir.

Pored toga što je naučio da se brine za ovce, David je pridobio još dve vredne vешtine: naučio je svirati harfu i postao je spretni i hrabar u odbrani svog stada protiv divljih zveri. Njegove muzičke sposobnosti su ga dovele do kraljevskog dvora: "1 sam 16:23"(1 Samuelova 16:23). Naučio je da služi sa saosećanjem, a i bio je primljen da radi u unutrašnjem krugu palate.

Kada je Filistejska vojska započela mobilizaciju protiv Izraela u vodstvu Golijata, David je mogao da posmatra Saulovu reakciju: prestravljenost i strah. Kralj nije imao zajedništvo sa Gospodom. Nije imao snage ni izvor iz kog da izvuče snagu. Ni ostali nisu znali šta da rade. Ljudi su se smotali kao stado uplašeni ovaca kojima nedostaje snazan pastir. Bili su blizu da ih prozdere ta zver od čoveka. Bio im je potreban branitelj. David je bio obučeni za taj posao.

Mali dečko, ovčar i kraljev muzičar je bio na putu da postane nacionalni heroj.

U IME GOSPODA

David je prihvatio izazov, verujem, sa jednim uzvišenim ciljem u glavi. "Kako se on usudjuje da prlja Božiju čast?" uzviknuo je. Bio je razljučen zbog bezobraznog huljenja tog Filistejca. David se suočio sa neprijateljem koji je bio obučeni i opskrbljen najbolje mogućim rekvizitima: bronzani štiti,

plocasti oklop, oruzja- sve najbolje. David nije imao vremena da napravi strategijski plan niti da uzme odgovarajuci oklop. Nije imao nikakvo oruzje samo pracku i pet kamencica. A i pored toga ovo je rekao Golijatu: "1 sam 17:45" (17:45). Neprijatelj ge je mogao svakog trenutka pogoditi! A sta je on rekao? "JA IDEM NA TEBE U IME GOSPODINA..." Postoje dani kada vatrene strele, koplja, -sva oruzja iz neprijateljskog arsenala- siste nad mojom glavom. Dali se ti nekada tako osecas? Macevi su spremljeni da nas seciraju. Strele nam probadaju srce. Poraz je blizu. Bezpomocni smo.

Suoceni smo sa dzinovima.

David jr sigurno bio mlad, tinejdzler ili u svojim ranim dvadesetima. Nedavno je napustio svoj dom. Iz sigurnosti u svojoj velikoj porodici i iz odgovornosti koju je imao, bio je prebacen u palatu kralja. Njegova vernost i marljivost je bila dokazana svakodnevnim radom. On se moze poistovetiti sa principom koji je kasnije napisan u Zahariji 4:10 "Jer ko je prezreo dan malih stvari?" On je svakodnevno bio veran u malim zadatcima. Ovo me podseca na prve dane Golgota Crkve gde su mnogi prvi pastori ucili od Cak Smita o radu sluzbe kroz te "male" stvari - cistili su wc solje, docekivali ljude na vratima, zbrinjavali se za decu, nove vernike i socijalno ugrozene. Svi su bili poput Davida, mladi, u centru rada Svetoga Duha, spremni da okrenu citav svet naopacke! Sa svom svojom mladalackom snagom, hrabroscu i vatrom, David je bio spreman da se suoci sa dzinom: "1 sam 17:46"

To!

Tim jednim hrabrim delom David je odlucio da zivi zivot koji proslavlja Boga. Mada nece uvek uspeti. David ce imati jake i slabe trenutke, trenutke pobede i poraza. Ali ga kroz citav zivot nece napustiti, njegova zelja da sluzi Gospoda, strast da Ga upozna i njegovo slomljeno srce nakon pokajanja od greha. U svojim najtamnijim vremenima on je mogao da trazi Boziju slavu. To mozes da procitas u njegovim Psalmima. David se suocio sa jos jednim dzinom, drugacije prirode. Taj

dzin je bio Davidov greh. U suocanju i sa ovim dzinom njegovo istrajno postovanje prema Gospodu je primetno.

David je u svojoj neposlušnosti prema Gospodu sazvaio skup ljudi da bi ih izbrojao. Cim je završio brojanje bilo mu je jasno da je zgresio.

Ovako je David reagovao: "Sagresih veoma sto to uradih. Ali, Gospodine, uzmi bezakonje sluge svojega jer veoma ludo radih "(2 Samuelova 24:10). Odmah se pokajao i okrenuo ka Gospodu. Gospod mu je dao da bira izmedju: sedam godina gladi, tri godine da ga proganjaju neprijatelji ili tri dana pomora.

"Neka zapadnemo Gospodinu u ruke, jer je milost njegova velika" (24:14), ovo je bio Davidov odgovor. Davidov odnos sa Bogom je bio toliko cvrst da je cak i u svom grehu i krivici verovao Bozijoje ljubavi i milosrdju. David je prisno poznavao Bozijoje srce.

Gospod je poslao pomor, udarajuci njime hiljade ljudi. Kada je Andjeo Gospodnji bio poslat da zaustavi unistenje, dosao je na gumno Areune Jevuzejina.

Dogadjaj se završava kako David kupuje gumno od Areuna da bi izgradio oltar. Kada je Areuna doznao nameru kralja, kleknuo je pred njim i ponudio mu u poklon svoje gumno, goveda i sve sto je bilo neophodno za zrtvu.

"A car rece Areuni: ne, nego cu kupiti od tebe po ceni, niti cu prineti Gospodinu Bogu svojemu zrtve paljenice poklonjene."

I sada je David hteo da preda Bogu svoje najbolje. Nije trazio lakse nacine. Nije hteo dati Bogu "ono sto je poklonjeno."

David je odkupio parcelu i uzdigao oltar da slavi Gospoda. Ovo je ista parcela na kojoj je Solomon izgradio veliki Hram. Bog je kasnije odabrao tu istu planinu kao mesto razapeca Svog Sina, Isusa Hrista. David je zaista osnovao ovu parcelu kao mesto na kojem ce se Bog slaviti.

LEKCIJA GOLIJATA

Kao mladice, David se borio sa dzinom i pobedio. Dali je imao istu takvu hrabrost u kasnijim godinama, neznamo. Zasigurno vidimo dokaze hrabrosti, ali vidimo i vremena slabosti pa cak i kukavicluk.

Ali David nikada nije izgubio tu zelju da zivi zivot koji ce proslaviti Boga. Kada je zgresio, pokajao se. Kada je bio

zbunjen ili slab, obracao se Gospodu: "2 sam 22:29,30" (2 Samuelova 22:29,30).

Kroz sva iskustva Bog je u Davidu gradio pobožan karakter. Isus je kasnije rekao, : "Posao svrsih koji si mi dao da radim."(Ivan 17:4). Davidova želja da isto tako živi život je senka Mesije. Mogu zamisliti Davida u kasnijim godinama života. Možda dok se suocavao sa sumnjama, u vezi Božije volje kojega je toliko voleo, podsećao se na dan pobeđe nad Golijatom. Neverujem da je ikada sumnjao odakle je došla snaga za pobeđu Golijata, ili kome treba da pripadne slava. Znao je, to je sve bio Gospod. Sa takvim sećanjima koja su ohrabrivala dušu, nije čudo kako je kroz svoje dane ostao čovek po Božijem srcu.

3. GLAVA- LJUDI KOJE BOG KORISTI

"izre 27:17" Izreke 27:17

Cesto alat kojim Bog urezuje karakter Svog Sina u naše srce jesu drugi ljudi. A oni itekako mogu biti ostri alati!

Poput nas, i David je imao ljude u svom životu osobito u ranijim godinama, koji su bili instrumenti u oblikovanju njegovog karaktera. Svi se sećamo nekih osoba - roditelja, drugova, učitelja, komsija - neki su nas blagoslovili a neki doneli srđobolju i nemir u naše živote. U bilo kom slučaju oni su bili deo Božijeg plana za naše živote.

Posto je Rimljanima 8:28 jedno od Božijih obećanja -" rim 8:28" onda se u "sve" ubrajaju i ljudi sa kojima nam se putevi ukrste. Samuel, Saul i Jonatan, svi su od ovih ljudi igrali posebnu ulogu u Davidovom životu. Uloga ovih ljudi je bila po Božijem savrsenom planu za Davidov život. Dok čitao o njima, odvoj vremena da razmisliš o ljudima u tvom životu. Možda ćeš moći, dok otkrivamo kako je Bog koristio ova tri čoveka u Davidovom životu, bolje videti kako Bog koristi neke ljude u tvom životu.

SAMUEL, ČOVEK MOLITVE

Svima je u životu potreban Samuel: Stara osoba, puna mudrosti, ispunjena Duhom, pomazana u slednjnu Božijeg vodstva koja je u

mogućnosti da vidi nešto u tebi što drugi nemogu potpuno videti. Samuel je slusao Gospoda i znao je da je David izabrani kralj, čak i pored svoje mladosti i okolnosti koje su navodile na suprotno. Samuel je bio čovek molitve, zbog toga se moglo pouzdati u njegovu mudrost i razboritost.

Kada razmišljam o Samuelu, setim se Čak Smita. Verujem da mu je Bog, u ranim danima Golgote, dao posebnu razboritost. On je mogao da vidi Božiju ruku u životima mnogih mladih ljudi koje su drugi bili spremni da odbace kao skart. Ili, ako se takav spasio, zasigurno mu nije bilo mesto u službi.

Pator Čak je polagao ruke i pomazao mnoge mlade pastore koji su izasli iz hipi i narko života, koji su bili duhovno mladi, ali poput Davida, puni ljubavi za Gospoda i zudnje da služe. On je video da Duh Gospodnji radi, iako je samo njih nekoliko isto to videlo.

Kao rezultat, mnogi od tih koji su učili od Pastora Čaka postali su pastori, učitelji, evanđelisti, misionari i ostale mnogorazlične sluge Gospoda. Mnoge od tih službi su donele izobilan plod za Božije Carstvo - toliko da se plod presipa na sledeće generacije.

Bog u crkvi koristi ljude kao Samuel da se mole, ohrabre i izgrade karakter ljudi koji će služiti Gospoda.

Kada niko nije mogao zamisliti Davida kao kralja, Samuel je slusao Gospoda, i pomazao ga. Samo je Samuel znao da je ovo kralj kojega je Bog izabrao.

SAUL, GVOZDJE

Priznali mi ili ne ali verovatno nam je svima potreban Saul u životu. David bez Saula nebi postao takav kralj kakav je bio. Saul je neizmenicno bio prijatelj i neprijatelj - cesce neprijatelj. Bio je vodjen ljubomorom i nesigurnoscu. Duhovno je bio u neprekidnoj uskomesanosti jer se odupirao Gospodu. On je Davidu zagorcavao zivot! Zbog Saula je David postao begunac, bezao je da sacuva zivot. On je bio prisiljen da zivi po veri i pameti. Proteran u divljinu, krio se i ziveo u mracnim pecinama. Naucio je da se bori sa strahom, neuspesima, depresijom, izdajom - primetio on ili ne ali Bog je sve ovo koristio da oblikuje i izgradi njegov karakter.

Nikada nije prijatno imati Saula u životu. Ali je neophodno ako

zelimo da naucimo neke lekcije poput:

MOC MOLITVE u suocavanju sa teskim okolnostima. David se cesto molio, ponekad brutalno, zbog Saula i onih koji su ga progonili. Procitaj Psalme. Puni su molitvi o izbavljenju. "ps 70:1,2" (Psalam 70:1,2). Naucio je da se osloni u molitvu kao izvor snage. Bog cesto dopusti da upadnemo u okolnosti u kojima nemamo drugi izbor sem da se molimo. On zeli da mu dodjemo sa nasim potrebama.

BOZIJA SUVERENOST. I pored ljudi na koje naletis u zivotu a bezrazložno te optuzuju, progone ili rade protiv tebe, Bog je veci i ocuvace te. Kako tezis za Njim, videces kako On upravlja dogadjaje tvog zivota po Njegovoj volji. "Sada vidim da Gospodin cuva pomazanika svojega," napisao je David (Psalam 20.). "ps119:89" (Psalam 119:89).Saul svojim izmucenim zivotom nije mogao omesti Boziji plan za Davidov zivot.

POSTOVANJE USRED PROGONSTVA. Saul je nemilosrdno progonio

Davida. Po zakonu zemlje On je imao sva prava za odmazdu a i od vecine ljudi bio je prihvacen kao kralj. Ali jednog dana kada je u pecini pronasao Saula samog, bez strazara, otvorenog za napad, David se suprotstavio svojim impulsima i potsticaju svojih prijatelja. "Ne dao Bog da to ucinim....Pomazaniku Gospodinovu....I odvrati recima David ljude svoje" (1 Samuelova 24:6-7).

Davidov karakter je ostro bio isproban kroz njegov odnos sa Saulom, ali ce ga te naucene lekcije dobro sluziti kada postane kralj. Saul je najvise naostrio Davidov karakter.

JONATAN, LJUBLJENI DRUG

Ako smo stvarno sretni, u zivotu cemo biti blagoslovljeni sa Jonatanom. U svojoj knjizi "Dvanaest stvari koje zelim da mi daca zapamte" Dzeri Dzenkins pise, "Neguj makar jednog prijatelja koji ce ti biti prijatelj kroz citav zivot. Medija se pravi kao da su takvi odnosi uobicajeni. Raspitaj se. Otkrices da su retki i neprocenjivi."Davidu je Jonatan bio takav redak i neprocenjiv prijatelj.

Ako ti Saul ostri zivot, nacini te malo mudrijim, obazrivijim i lukavijim, Jonatan kroz ljubav, predanost, odanost i poverenje donosi ravnotezu. Jonatan moze biti neki poverljivi drug, brat, sestra ili bracni drug. U Davidovom slucaju to je bio sin njegovog najgoreg neprijatelja.

U 1 Samuelovoj 18 citamo "dusa Jonatanova prionu za dusu Davidovu, i Jonatan ga ljubljase kao svoju dusu...i Jonatan ucini veru s DavidomI skide Jonatan sa sebe plast, koji nosase,i dade ga Davidu, i odelo svoje i mac svoj i luk svoj i pojas svoj."

Jonatan je mogao da bude ljubomoran na Davida. Pored svega, pre nego sto se David pojavio, Jonatan je bio heroj svoje vrste a i sin kralja. Ali njegova ljubav je bila toliko velika da se podlozio Davidu, radovao se njegovom uspehu, i ohrabrio ga u svomjim naj mracnijim trenutcima.

Kada je Jonatan dao Davidu svoj plast, odelo, mac, luk i pojas, simbolick je dao svoje prijateljstvo, svoju poziciju pa cak i pravo na prestol. Sve je svukao sa sebe kao zalog svoje bratske ljubavi prema Davidu.

Zar nije takvu ljubav Isus dao nama? Ostavio je kraljevsko mesto, "fil 2:7,8" (Filiplanima 2:7,8)

U politicki opasnom vremenu, David je naucio princim koji je Apostol Ivan naucavao vekovima kasnije: "1 iv 4:18" (1 Ivanova 4:18). Saul je mucio Davida, Jonatan ga je voleo.

Saulova ljubomora je prouzrokovala da izgubi jednog od najboljih saveznika i najvernijih sluga, Davida. Davida je ocajnicki obeshrabrilo to sto ga je oterao kralj koga je verno sluzio i cenio. Ali Jonatan, cije ime znaci "Boziji dar", je istinski bio Davidu dar od Gospoda. David je mogao da sumnja u Jonatanove motive, ali Jonatan je bio toliko iskren i poverljiv prijatelj da mu je David bezuslovno mogao verovati. Jonatan je stajao pred svojim ocem, kraljem, i mnogo puta spasio Davida.

Nasledstvo vernosti.

Najbolje mozemo videti kako je uticala Jonatanova smrt na Davida dok citamo njegove reci:

"Kako padose junaci u boju! Jonatan kako pogibe na tvojim visinama! Zao mi jer za tobom, brate Jonatane, bio si mi mio vrlo, veca mi je bila ljubav tvoja...." (2 Samuelova 1:25-27)

David je izgubio najboljeg prijatelja, ali je nasledio ljubav i vernost koju je mogao nauciti samo kroz prijatelja kao sto je Jonatan.

Nakon sto je David stupio na prestol, naglo je postao politicki silan i postovan. Niko se nebi iznenadio da je nemilosrdno izkorenio sve preostale Saulovog doma, na kraju krajeva on je patio pod rukom proslog kralja. Ovo je bilo ocekivano.

Ali David nije zaboravio na svog vernog prijatelja. Kada su bili mladji, Jonatan je nacinio zavet sa Davidovim domom. Sada David ima priliku da povrati vernost.

Na iznenadjenje, siguran sam, mnogih, David je poceo da se raspituje: " 1 sam 9:1" (2 Samuelova 9:1).

Nasao je Mifibozeta, Jonatanovog hromog sina. Kada su se susreli Mifibozet je kleknuo pred Davidom, u nadi da ce naci milosrdje, a David mu je dao svu zemlju njegovog oca i posebno mesto za svojim stolom.

U ovom vremenu nije bilo normalno da se jedan kralj ponasa ovako. Ali ovo je bilo normalno za Davida, on je bio covek koji je naucio vernost kroz ljubav prijatelja.

Jonatanova ljubav je slika zaveta ljubavi koju je Isus ucinio sa nama. Zavet koji je ucinio sa Davidom je ostavio neizbrisiv otisak na dusi poboznog kralja.

Mnogi drugi ljudi su u nadolazecim godinama uticali na Davidov zivot, ali ja verujem da su ova tri coveka bila korisna da ga pripreme za kralja vise od bilo koga drugog. Tri coveka koje je Bog svojerucno izabrao da izgradi karakter u Svom izabranom sluzi.

4.GLAVA- LEKCIJE IZ PECINE

"pod senku krila tvojih sklanjam se" Psalam 57

ZVEZDA KOJA SE PENJE

David je bio zvezda koja se penje. Ljudi po citavoj zemlji su pevali njegove pesme slavljenja. Izgledalo je da on nemoze nista lose da uradi. Da pogledamo kako je on opisan u 1 Samuelovoj 18:

"st 7" (7. stih)

"st 14" (14. stih)

"A sav Izrael i Juda ljubljase Davida.." (26. stih)

"Ali Davida ljubljase Mihola kci Saulova" (20. stih)

"st 30" (30. stih)

Davida su postovali plemici, nacija, pa cak i kraljeve cerke. Izgledalo je da ga nista nemoze zaustaviti, a narocito jos zbog Bozijeg pomazanja na njemu koje je bilo toliko ocito.

ALI TEMELJ VODSTVA TREBA DA JE KARAKTER NE HARIZMA. I

Saul je

imao harizmu. Ocito da je David imao harizmu. Ali Bog je trazio coveka sa karakterom da bude na Izraelskom prestolu. Bog je znao da na Davidovom karakteru treba jos raditi.

POBESNELI KRALJ

Prošli smo kroz 18. glavu i odabrali dobre stvari koje su napisane o Davidu. Sada, hajde da pogledamo ponovo i da vidimo kako je Saul reagovao na njih:

"I razgnjevi se Saul vrlo, i ne bise mu po volji te reci..I od toga dana Saul gledase popreko Davida." (8,9. stih)

"11 st" (11. stih)

"15. st" (15. stih)

"A Saul misljase kako bi David pao u ruke Filistejcima." (25. stih)

"28,29 st" (28, 29. stih).

Saulova ljubomora i gorcina ubrzo postaje Davidova muka. Jonatan je otkrio Davidu o nameri da ga ubiju, tako da tu pocinje Davidov beg u divljinu.

MRACNI DANI

Kada je David otisao da se sakrije u Judejske pecine, verovatno je mislio da ce tamo biti nekoliko nedelja, dok se stvari ne smire. Davidu se pikljucila grupa ljudi, verovatno im nije ni palo na pamet da ce ovako Tarzanski ziveti vise od deset godina!

A.W. Tozer je napisao "Ima kada Bog pre nego sto silno korist, coveka ili zenu, duboko povredi."

Zaista, bas u ovom periodu mracnih i bolnih dana David je napisao neke od naj dirljivijih i strastvenih Psalama u Bibliji. Ja verujem da je u ovom periodu njegov odnos sa Gospodom bio neverovatno produbljen. Bog je Davida primakao k Sebi i u tom intimnom zajednistvu ga naucio neke od najvaznijih lekcija njegovog zivota.

Saosecanje

Zamisli da si ti David. Upravo si jedva pobegao spasavajući zivot od pobesnelog kralja, i sad si u jednoj napustenoj, pustinjskoj pecini nasao utociste za koje mislis da je povremeno. Mracno je i usamljen si ali za sada si bezbedan. David je bio u ovakvoj poziciji kada je jednog dana na horizontu ugledao par skitnica. Kako je njihov broj poceo rasti, on je poceo da prepoznaje neke od njih ukljucujuci svoju bracu "i sav dom oca njegov" (1 Samuelova 22)

Ubrzo mu se pridruzilo cetrsto ljudi. Mala armija! I to kakva armija. Ovako su opisani u sledecim stihovima: "I skupise se oko njega koji god bijahu u nevolji i koji bijahu zaduzeni i koji bijahu tuzna srce i on im posta poglavica."

Svi obeshrabreni, razocarani, bedni i proterani ljudi iz carstva su se skupili oko njega. I onda je dosla i njegova porodica koja nije bila u mnogo boljem stanju. Zbog toga sto je David bio prepoznat kao kraljev neprijatelj i njegova porodica je bila ocrnjena.

Sta sad?

David je razumeo sta je usamljenost. Postao je blag prema

nezasticenima. Bio je osetljiv na vodstvo Gospoda. I sada sa ljudima koji su se prepustili njegovoj brizi, pocinje da praktikuje ono sto je naucio o saosecanju.

Prvo, njegova porodica. Podsetimo se toga da Davidov otac nije imao visoko misljenje o njemu posto ga nije hteo ni predstaviti Samuelu. Ali i pored toga David je postovao svoju porodicu i zato otisao do Moabskog kralja da ga moli, "dopusti da se otac moj i mati moja sklone kod vas dokle vidim sta ce Bog uciniti sa mnom." (1 Samuelova 22:3)

Dok je posmatrao ovu raznoliku grupu proteranih i nevoljnih ljudi, verovatno je njegov pastirski instinkt zavladao. On im je postao vodja a sa druge strane oni su mu postali verni ljudi. Vise nije bio sam, ali sam siguran da mu se situacija cinila sumorna dok je razmatrao o onome sto vidi. Pored borbe sa Saulom on je morao da se bori i sa ocajem, obeshrabrenjem, strahom i samocom jednog vodje.

Nije ni cudo zasto je David pisajuci Psalme, dok je boravio u pecinama, izlio svoje srce pred Gospodom. Pogledaj 142. Psalam:

"ps 142"

Kada se David osecao sam u svom strahu, kada mu je duh iznemogao, kada mu se dusa osecala kao da je u zatvoru, on je znao kome da se obrati. "Ti si mi utociste!" vikao je Gospodu. Srce mu je zudelo ka Bozijoje zastiti, utesi i prisustvu. David je sve blize i blize rastao u poznanju Bozijeg sazaljenja i milosrdja. Sto su tamnije pecine to je Bozije prisustvo bilo stvarnije u Davidovom zivotu.

Neuspesi. Strah. Porazi. Obeshrabrenja. Bespomoc. Izdaje. Tuge. Bol. Ove vatrene strele probadaju nase duse a mrak pecina preti da nas zarobi. Nije cudo da je David jecao, "Iznemoze u meni duh moj"!

U tim mracnim i skrivenim pecinama Bog je duboko, duboko urezao u Davidovo srce lekciju sazaljenja.

Sa srcem koje je odlucno usresredjeno prema Gospodu, lekcije koje je David naucio ce sluziti kroz njegove Psalme nadolazecim generacijama.

Apostol Pavle koji je za vreme svojih sopstvenih iskusenja sigurno bio tesen kroz Davidove Psalme, pise o sledecem iskustvu: "2 kor 1:3,4" (2.Korincanima 1:3,4).

David vise nije mogao da gleda ljude a da nema ni trunku razumevanje i sazaljenje zbog njihove situacije. Bog je zeleo vodju koji ce da tretira ljude Izraela kao porodicu. David je sebe video kao slugu svojih ljudi dok je Saul vladao nad ljudima i ocekivao da oni njega sluze. Sakrivajuci se u tamnim pecinama, moleci se za dobro stanje svoje porodice, odgovarajuci za cetiristo rasturenih ljudi. Ove okolnosti su u Davidu izgradile sposobnost da vodi i srce puno samilosti sto se nebi dosilo da je ziveo u kraljevskoj palati. Poslednje zapazanje: Nakraju su ovi ljudi sledili Davida do palate i postali su poznati kao "Silni Davidovi ljudi." Kakav primer Bozijeg milosrdja i milosti!

Zovi Gospoda

Velike vodje trebaju da uravnoteze vreme koje provode pred ljudima koje vode i vreme koje provode sami sa Bogom. Vreme u pecinama je naucilo Davida da bude sam sa Bogom. Zamisli samo koliko se tada zblizio Gospodu. Koliko je silno bilo Bozije prisustvo kada je mogao napisati tako predivno i dirljivo slavljenje Gospodu poput 57. Psalma: "ps 57"

Kada ceto zaboravljamo da se molimo? Kada je sve uredi. Kada pocinjemo da se molimo? Kada nam molitva postaje neophodna poput disanja i hrane? Kada se zaglavimo u tamnim pecinama, uplaseni i sami.

Bog je morao da ureze ovu lekciju u Davidovo srce, jer iako je on prosao kroz ovo vreme poteskoca, vecinu svog zivota ce da provede na mesto sile i prestiza. David ce da postane jako vazna, bogata i uticajna osoba. Zato je vazno da ima karakter koji ga navodi da zove Gospoda.

David je trebao nauciti da kada zivot tece dobro, kad si bogat, silan, uspesan- i izgleda da sve imas, potrebno je da se molis vatreno bas kao kada si u pecinama.

Bog dopusta da prolazimo kroz vreme kada smo u pecinama da bi nam karakter bio izgradjen na temelju molitve a ne samopouzdanju. C.H.Spurgeon je mudro rekao," Da se David molio u palati koliko se molio u pecini nikada nebi upao u delo koje mu je donelo toliku mizeriju."

Vedrina i Radost

David je naučio Gospodnju radost u pećinama. Možeš to da zamisliš? Stvarno je istina da Božiji putevi nisu naši putevi! Ko bi od nas stavio nakoga u tamnu pećinu da ga nauči vedrini, ohrabrenju i radosti?

Ali Bog je htio da nauči Davida toliko važnu lekciju koja će da oblikuje njegovu kraljevsku budućnost i budućnost Izraelske nacije. Bog je govorio Davidu, 'Ako možeš da iskusiš radost Mog prisustva i ako možeš da održiš vedrinu nalikja koja zrači radošću u tami pećina, onda svugde možeš da iskusiš moju radost.' Ako zapamtiš ovu lekciju nemožeš biti savladan ni obehraćen.

Treći Psalm koji zasigurno znamo da je David napisao iz pećina je 34. Psalm. Pogledaj kako on izražava radost Gospodnju čak i u svojoj nevolji: "ps 34".

"Jer je radost Gospodinova vasa snaga". Biblija nam to kaže (Nehemija 8:10). Ako ovo nije istinito u tvom životu onda ti nedostaje ključni element Hrišćanskog hoda. Nedostatak radosti je veliki napuklina u karakteru!

Isus je rekao "Vi ste svetlo sveta." Možda nikada nećeš biti kralj ili vođa u tradicionalnom smislu reči. Ali Isus nam govori da smo mi živo Evandjelje, za neke ljude jedino izlaganje Radosne Vesti. Kada bi ljudi koji nikada nisu bili u crkvi i nikada nisu čuli propoved, jednostavno posmatrali stranice tvog života, dali bi tamo mogli pročitati Božiju ljubav, Božije milosrdje, radost Gospoda? Ako samo citaju tvoj život, dali vide dovoljno karaktera koji odražava Isusovu ljubav?

David je bio osoba puna vedrine. Čak i u pećinama je mogao da vice klicuci "O veličajte Gospoda samnom! Uzvisujmo Njegovo ime zajedno!"

On je učio ono što je Bog htio da ga nauči: radost nezavisi od okolnosti. Sreća dolazi i odlazi a RADOST- radost Gospodnja je unutra i večna. Vrsta RADOSTI koju će Bog da utisne u naš karakter je večna, obilna, daje snagu i omogućava nam da zračimo vedrinu pa čak i u najtamnijim vremenima.

Za vreme tih godina koje je David proveo u pećinama Bog ga je promenio od bezazlenog ovčara u krsnog i pravednog Božijeg čoveka. Sada je on bio čovek integriteta i poštovanja, čovek

poput Bozijeg srca. Skoro je bio spreman da bude kralj.

5. GLAVA- POLUVREME

"Okusaj me, Bože, i poznaj srce moje" (Psalam 139:23)

KORAK OD VECNOSTI

Smrt je već nekoliko godina Davidu za petama, i njena pretnja mu je postala konstantan saputnik. To možemo videti u Psalmima koje je napisao i kontinualnim avanturama njegovog bezanja.

"Samo je korak između mene i smrti" saopstio je Jonatanu prilikom jednog od mnogih begova iz Saulovih zamki.

Nakon još jednog susreta sa Saulom, David je onako već "pomiren sa sudbinom" rekao -"poginucu kad god od ruke Saulove" (1 Samuelova 27:1). Sve ove godine bezanja su ga umorile. Njegova mladalacka nepobedivost se malo istrosila. Dostigao je tacku zivota sa kojom se svi mi moramo jednom suociti- realnost smrti.

Ovaj period nepocinje samo kada se mi suocimo sa svojom smrtnoscu, već dok ljudi koji su nam bliski umiru. Duboke lekcije koje Bog ureze u nasa srca kroz ove teske i bolne trenutke, kasnije igraju osnovnu ulogu u oblikovanju naseg karaktera.

Za vreme Davidovog okrsaja sa Saulom, prorok Samuel je umro (1 Samuelova 25:1). Ironicno je da sada svi placu za prorokom a pre dok su hteli kralja nisu ga ni slusali. Iz pisma neznamo mnogo o zajednistvu Davida i Samuela ali posto je on bio prorok koji je pomazao kralja Davida i govorio narodu Bozije reci, Samuelov uticaj se sigurno mogao primetiti.

Samuel je za Davida bio poput mnogih starijih ljudi u mom zivotu. Zavisim od njihove mudrosti i prisustva. Samo saznanje da su tu, umiruje. Zasigurno je Samuelova smrt ostavila veliku prazninu u Davidovom zivotu.

Ubrzo nakon Samuelove smrti, Davidovi okrsaji sa Saulom su prestali - uz placenu veliku cenu.

" 1 sam 31:6,8" (1 Samuelova 31:6,8). Medju njegovim sinovima bio je i Jonatan.

Kad je glas o njihovoj smrti dosla do Davida, njegova tuga se mogla osetiti u citavoj zemlji. On je sa svojim ljudima

oplakivao, jadikovao i postio za Jonatanom i Saulom. Nakon što je čuo detalje njihove smrti, ulio je svoju tugu u pesmu, što je često radio. A za ovu pesmu je naredio svojim ljudima da "nauče svu decu Jude":

"Diko Izraelova! Na tvojim visinama probijeni su, kako padose junaci?

Gore Gilbojske! Ne padala rosa ni dažd na vas, i ne rodilo polje za prinose! jer je tu bacen stit s junaka...

Saul i Jonatan, mili i dragi za života, ni na smrti se ne rastavise..

Zao mi je za tobom brate Jonatane, bio si mi vrlo, veća mi je bila ljubav tvoja...."

Ljudi koji su izgubili nekog voljenog mogu da se suošecaju sa Davidom. Čak je i Saul, Davidov neprijatelj, bio gubitak, zbog uloge koju je igrao u Davidovom životu. Ali Jonatan- gubitak Jonatana je bilo kao da je izgubio rođenog brata, to je nešto što ja mogu razumeti.

Glen, moj brat, je bio samo godinu dana mlađi od mene. U 36. godini života je umro pošto su ga udarila kola. Njegova smrt je mene i moju porodicu sokirala.

Iako sam sprovodio mnoge sahrane i savetovao mnoge u njihovoj tuzi nakon smrti mog malog brata nisam bio sam primoran da se suošim sa smrću na toliko osoban način. Gubljenje Glena je veoma povredilo našu porodicu. Veoma nam nedostaje. Jadikujemo za onim što on nikada nije iskusio, za vremena smeħa, razgovora, uzivanja u društvu jedan s drugim koje nešce provesti sa nama. Postoji jedna nepopunjajuća praznina prilikom porodičnih skupljanja. Ja zalim svoje roditelje jer su izgubili sina, drugog brata Grega koji je bio Glenov blizanac i sam zalim jer sam izgubio brata.

Talasi tuge bolaze i odlaze, neizbežni su. Znajući da je Glen sa Gospodom to donosi neprocenjivu utehu. Ali kada talasi udare mogu da razumem plac psalmiste: " sve vode tvoje i talasi tvoji na mene navalise." (Psalam 42:7). Smrt nas vodi kroz duboke, mracne vode i kroz doline senki. Smrt je kradljivac i razbojnik. Uzima ono što je Bog nama dao - život. To je realnost. Tragedija smrti je neizbežna.

Dosao je trenutak kada je David trebao da se suošci sa večnošću. Sopstvena smrt, smrt proroka, smrt neprijatelja i svog dragog prijatelja. Imao je podosta o čemu da razmislija.

USPEH VAZNOSTI

Čak Smit je u svojoj knjizi, "Why Grace Changes Everything" (Zasto milost menja sve), napisao: "Bog ima poseban posao za sve nas i neophodno je da budemo pripremljeni za taj posao. Mnogi od nas cemo provesti vecinu naseg zivota u pripremi dok nedodje nas dan...."

"Bilo gde da se nalazimo, Bog nas je sa razlogom tamo postavio. On drzi u svojoj ruci nase zivote i okolnosti u kojima smo. Mozda prolazimo kroz poteskoce ali one su neophodne. Bog zeli da izgradi u nama karakter koji ce omoguciti da ispunimo Njegov plan za nas."

Davidu je bilo sudeno da bude kralj Izraela. Sve sto mu se do sada desilo je bila samo priprema.

Smrt ova tri uticajna coveka je ostavila ogroman utisak na Davida. Nakon Saulove smrti, David je prepoznat kao kralj. Iako je na pocetku vladao nad carstvom koje je razdeljeno, ovo je bio pocetak ispunjenja njegove sudbine.

Hajde da stanemo, razmislimo o Davidovom zivotu i uporedimo ga sa nasim.

David vise nije bio dete. Prosao je kroz mladost i vec poprilično odrastao, prosao je kroz iskusenja i sazreo je u coveka kojeg Bog moze da koristi. Sada je verovatno imao oko trideset godina. Kada je završio borbe za ujedinjenje svog carstva, bio je blizu cetrdesetih godina. Veoma tipicno doba u kojem ljudi stanu i razmisle o pravcu i smislu zivota.

Po Davidovim psalmima, koje je napisao u odmorima izmedju bitki i usamljenim nocima provedenim u pecinama, mozemo videti da je i te kako razmisljao o tim zivotnim stvarima.

David je dosao do POLUVREMENA, kako to Bob Baford naziva u istoimenoj knjizi. "Nedavno sam i ja poceo da razmislim o mom zivotu kroz metaforu fudbalske utakmice," pise on. "Sve do svoje trideset i prve godine bio sam u prvom poluvremenu. I onda su se okolnosti umesale i zbog njih sam u poluvremenu." Kao kod mnogih drugih, Davidova prva polovina zivota je bila tipicna, ne toliko zbog detalja vec vise zbog naucenih lekcija. Mi provodimo prvi deo svog zivota u obrazovanju, poducavanju ili nekakvom obliku pripremanja za posao. Neki idu na fakultete, a neki uce kroz praksu (bukvalno kao David). Obicno

nadjemo ženu i započnemo porodicu (David se oženio sa više žena), dodjemo do uspeha, doživimo po koji pad i prisvojimo neku profesionalnu reputaciju.

Kao što je to David otkrio a i mnogi od nas, nije lako doći do poluvremena. Mnogi su u tom periodu jako pogodjeni ili dožive bolne povrede.

Ali ako je bol deo pripreme onda je sada vreme da prestanemo da razmišljamo o tome gde idemo i kakav će nam biti ostatak života. Svidja mi se kako to kaže Bob Baford: "Ako je prvi deo puta potraga za uspehom, drugi deo je put do važnosti.

David je razumeo ovaj princip :

"ps 65:4" (Psalam 65:4)

Pitanje sa kojim svako od nas treba da se suoči je - dali ispunjavamo Božiji plan u našem životu? Ako ne, onda trebamo tražiti od Boga, kao što je i David mnogo puta tražio, da nam upravlja korake i otkrije Svoj plan. Prvi Davidov potez Nakon oplakivanja Jonatana i Saula, je bio da je pitao od Boga koji sledeći korak treba da preduzme (2 Samuelova 2:1)

"Uputi me," govori on u svom 27. Psalmu. "Ti si moj Bog. U tvojoj su ruci dani moji..." (Psalam 31:14,15). David je uvek od Gospoda tražio snagu, pomoć, vodstvo.

Davidov život je bio poseban zbog potpune ukorenjenosti u odnosu i poverenju prema Bogu. " Glas moj cućes u jutru", on je ovo obećao Gospodu. Svakodnevno je tražio Božiju volju u svom životu i verujem da ga je Bog svakodnevno vodio.

Svaka važna stvar koju želimo dostići treba da je bazirana na osnovi Božije reči i volje u našem životu. Sve je ostalo pesak. Ma koliko da je prvo poluvreme uzbudljivo, dobro znamo da se u drugom poluvremenu bitke gube ili dobijaju. Za Davida je pocijalo drugo poluvreme. Bog ga je naučio mnogim lekcijama. Ali je postojala jedna koju je David morao dobro da nauči da bi mogao da završi bitku.

TEMELJ MILOSTI

Apostol Pavle je pisao o svom pozivu u službu, "gal. 1:15,16" (Galacanima 1:15,16).

Ključna rec u ovom stihu je "prizva blagodacu svojom" (blagodat=milost prim.prev). U godinama koje dolaze, vladajući nad carstvom, David ce se susresti sa mnogim izazovima i otkrice da mu je carovanje slabost u vremenima kasnije. Da bi razumeli tajnu Davidove velicanstvenosti moramo se vratiti na onu kljucu rec: pozvan po Njegovoj milosti. Posto je David bio pozvan po Bozijoje milosti i posto ju je poznavao - znao je da "ko se uzda u Gospoda oko njega je milost" (Psalam 32:10) - David je znao da nemoze biti veci nego sto mu to Bog dopusti.

David je u "poluvremenu" svog zivota naucio najvazniju lekciju - da svaki sat, svaki dah i svaki otkucaj srca treba da zivi samo po Bozijoje milosti.

Ubrzo ce mu veoma mnogo milosti biti neophodno. Poluvreme se zavrсило.

6.GLAVA - BEZ KOMPROMISA

"Ako neverujemo, on ostaje veran.." 2 Timoteju2:13

Davidov Nadgrobni Spomenik

"Ludo si radio," stari prorok je vikao na Saula. "Tvoje carstvo se nece nastaviti. Bog je nasao Sebi coveka po Svom srcu."

Po ovoj izjavi je Davidov nadgrobni spomenik bio napisan. Kad neko uci o Davidovom zivotu ili se raspravlja ili ga opisuje uvek je opisan kao "covek po Bozijem srcu."

Nakon Saulove i Jonatanove smrti, Davidov dolazak na prestol je oznacio pocetak pobednickog vremena za Izraelsku naciju. David je od rascepanog kraljevstva nacinio silnu imperiju. David je nastavio svojim legendarnim putem dok je njegova reputacija kao ratnik, pesnik, kralj i prijatelj rasla.

Kad razmisljam o Davidu kroz te visoke istorijske opise, skoro poludim. Mogu da se poistovetiti sa mladim pastirom kojemu je predana sluzba za koju uopste nije bio kvalifikovan. Mogu se poistovetiti sa mladicom koji se krije u pecinama i bori sa strahom i samocom. Mogu se poistovetiti sa covekom koji je u tuzi za nekim koga je izgubio i sada je primoran da se suoci sa realnoscju smrti. Mogu se poistovetiti sa neophodnim procesom zrelosti u kom prestanemo da procenjujemo i inventarisemo svoj zivot.

Ali nikada necu biti kralj, heroj, covek renesanse ili drzavnik kakav je David postao.

I tada se moram setiti da Bog nije nazvao Davida "covekom po svom srcu" zbog njegovih ostvarenja. Vec zbog onoga sto je Bog uradio u i kroz Davida.

O Davidu je, posle Isusa, najvise napisano u Bibliji. David nam je primerk kroz koji mozemo nauciti kako Bog radi u nasim zivotima od pocetka do kraja. Jer i Davidovi zadnji dani nisu bili nista manje dramaticni. I u tim zadnjim trenutcima njegov karakter je bio oblikovan.

Obnavljanje Nacije koja se kompromituje

Izraelska nacija je u vreme Davida bila jedna velika porodica, nacinjena od dvanaest plamena koja su medjusobno u srodstvu. Kao mnoge takve porodice, medjusobno su se svadjale i borile rezultujuci bol.

Posto je David spreman da preuzme svoje mesto kao pomazani kralj, zavada u porodici je pocela da kljuca. Jedan deo nacije je zeleo da postavi Saulovog sina na prestol. I pored toga sto je bilo ocito da je Bog izabrao Davida, deo nacije je odlucio da sledi Saulov dom, i tako je doslo do krvavog, gradjanskog rata koji je trajao sedamipo dugih godina. Godine pune bitki, smrti i gubitaka su zapocele.

Za Davida su to bile pobednicke godine a opet i godine bola. Covek kome se on divio je poginuo u bitci. Iako mu je razlog za borbu bio pravedan, cena je bila velika.

U ovom slucaju trebamo da odstupimo od Davida kao coveka i da ga pogledamo kao simbol.

I pored toga sto nam je David primer on je takodje i slika Isusa Hrista. Izraelska nacija je slika Hristovog tela - nasa Hriscanska porodica. Saulova kuca predstavlja telesno kraljevstvo i svet. A Davidova kuca predstavlja Bozije kraljevstvo. Kada pravedan kralj vlada onda je ravnoteza i prosperitet u naciji i porodici. A kada se deo porodice pobuni ili bolje reci kada vlada los kralj onda gradjanski rat u porodici, naciji i pojedincima unistava zivote.

Dok zmislijam ove slike o Davidu kako pokusava da ujedini kraljevstvo shvatam da tu postoje posebni izazovi za pojedince i Hristovu Crkvu: Koga ces da sluzis? Kojeg kralja ces da

sledis? Dali se kompromitujes u svojoj veri i zivotu? Dali si upoznat sa posledicama kompromisa?

Isto kao sto su Izraelci posmatrali svoje porodice kako pate u vrucini gradjanskog rata tako i mi vidimo nasu decu i porodice kako pate zbog nasih kompromisa i licemerja. Mozda rec licemer zvuci ostro ali sta mislis kako to izgleda nasoj deci kada propovedamo jednu stvar u crkvi a na drugi nacin zivimo kod kuce, poslu ili u svetu?

Kako mozemo ocekivati da nam deca zive zivot bez kompromisa, da ostanu cisti u vremenu odrastanja, kako mozemo da zahtevamo od njih da nepiju i da se ne drogiraju, kako mozemo ocekivati da zive potpuno predani Gospodu ako to nevide u nama?

Isto kao sto su Izraelci morali da se odluice za Davida nad Saulom, tako i mi trebamo da se odlucimo za jednu stranu: Hristovo Gospodstvo ili zivot pun slabosti i kompromisa koji sotona zeli da nam nametne.

"Nikad te nisam znao..."

Jedan od najmocnijih i najzastrasivijih delova Pisma, za mene, je Matej 7:21-23. Isus objasjava da "Nece svaki koji mi govori: Gospodine! Gospodine! uci u carstvo nebesko, no koji cini po volji oca mojega koji je na nebesima." Mnogi ce mu reci "Gospodine! Gospodine! nijesmo li u ime tvoje prorokovali, i tvojjem imenom... cudesna mnoga tvorili?" I zato sto nisu odlucili da ga slede i da zive za njega, sva ta dela, znaci i cuda se ubrajaju kao nista. U danu suda Isus ce im reci "nikad vas nisam znao, idite od mene koji cinite bezakonje."

Uh! Ovi stihovi mi ostro govore srcu. "Neka se svaki covek ispita" govori nam apostol Pavle. Trebamo da stanemo i iskreno pogledamo nase zivote. Ako smo zbunjeni u pokornosti a zbog toga nam je u zivotu kaos onda bi trebali da zaustavimo gradjanski rat i da se vratimo na mesto mira, obnove i jedinstva sa nasim Gospodom, bracom i sestrama.

Ratovanje je zamarajuice. Ali ono sto cini nas da ceznemo za Bozijom voljom je umor, potpuna malaksalost i beskrajana ocaj. Bol zarobljiljuiceg greha cesto treba da iskusimo pre nego sto pocnemo da ceznemo za Hristovim oslobodjenjem.

Ponekad odbegla deca moraju da zive u bedi drugih gradova pre nego sto prepoznaju blagoslov, utehu i ljubav doma. Za vreme Mojsija su Izraelci jaukali 400 godina pod vladavinom faraona,

dok nisu pridobili hrabrost da krenu u Obecanu Zemlju i na Bozije puteva.

Izraelskoj naciji je trebalo sedam godina krvavog ratovanja da bi se na kraju predali pravednom kralju. Za mir je bila potrebna promena glavara.

Kako se vratiti Bozijem carstvu

Davidova teska ratovanja za ujedinjenje carstva su konacno prestala. David je pridobio srca svojih ljudi posto je konstantno bio pravedan i plemenit prema svojim prijateljima i neprijateljima. Ljudima je Bozije pomazanje u njegovom zivotu bilo sve ociglednije.

Isti takav rat se vodi i u nasim zivotima. Rat izmedju dve prirode, izmedju kraljevstva mraka i kraljevstva svetla. Teske bitke deluju na nasu dusu i vecnu sudbinu, i kada kompromitujemo desi nam se isto sto i Izraelu: razdeljeni smo, zbunjeni i povredjeni.

Nacin na koji se moze izleciti zivot kompromisa je izlozen u 2 Samuelovoj 5:1,2.

U prvom stihu ljudi dolaze do Davida i kazu mu, "Evo, mi smo kost tvoja i meso tvoje." Predali su se jer su napokon prepoznali svoju pravu porodicu. Mi smo krvni srodnici, rekli su. Trebamo biti zajedno.

Izraelci su se ponizili pred Davidom, trazeci milosrdje na osnovu srodnosti. Isto to Bog trazi od nas, da prepoznamo svoju istinsku porodicu. Vise ne pripadamo svetlu vec smo u Bozijoje porodici. Srodni smo zbog Hristove krvi i ujedinjeni u Njegovom Duhu. "A ko se Gospodina drzi jedan je duh sa Gospodinom." kaze Pavle (1 Korincanima 6:17). Kada nas Hrist ujedini onda smo jedno sa Njim - i sa medjusobno!

Pod dva, Izraelci su priznali svoje prosle greske. "I prije, dok Saul bijase car nad nama..." Priznali su, sledili smo pogresnog vladara, isli smo pogresnim putem.

I mi Gospodu trebamo da priznamo grehe. Trebamo da se suocimo: kompromitovao sam se. Prepustio sam se svetlu i telesnoj slabosti.

Kada si jednom priznao svoje grehe onda treba da verujes onome sto Bozija rec izjavljuje "1 iv. 1:9" (1 Ivanova 1:9). On oprost i zaboravi, tako trebas i ti.

Pavle izjavljulje u Filipljanima 3:13: "... jedno pak velim: sto je ostrag zaboravljam, a za onim sto je napred sezem se." Bog nam govori: Ostavi se proslosti. Kreni napred. Priznaj, pokaj se, onda prihvati Bozije oprostjenje i kreni napred. Konacno, Izraelci su rekli Davidu " ti si odvodio i dovodio Izraela; i Gospod ti je rekao: ti ces pasti narod moj Izraela, i ti ces biti vodj Izraelu." (2. stih)

Prepoznali su Boziju milost. Uvideli su da po Bozijoje milosti nisu izgubili svoji kraljevstvo cak ni kada su bili pod Saulom. I mi trebamo da prepoznamo Boziju milost u svom zivotu. Koliko cesto cinimo kompromise u nasem zivotu samo da bi iskusili Boziju milost. On nas nikada ne napusta. Pismo nam govori da je Bog takav u svom karakteru. "Ako ne verujemo, on ostaje veran; jer se sam sebe nemoze odreci." (2 Timoteju 2:13) Boziji karakter koji je oblikovao u Davidu i oblikuje u svakom Svom detetu je odraz Njegove zadivljujuce milosti.

7. GLAVA - COVEK PO BOZIJEM SRCU

"Ucini mi, Boze, cisto srce..." 51. Psalam

Od svih dogadjaja o Davidom koje mozemo naci u Bibliji najpoznatiji su sa Golijatom i sa Bersabajom.

U jednom on ubija dzina. A u drugom njega rusi jos veci neprijatelj, sopstvena pozuda.

Zvuci paradokсно ali Davidov greh sa Bersabejom otkriva Davidovu istinsku velicinu. Zbog ove drame mozemo videti zasto je Davida Bog zvao "covek po njegovom srcu".

Razocarenje zabog stajanja

Kraljevstvo se ujedinilo pod pravednim kraljem, David je uspesno vladao. Vise od uspeha, David je pridobio onu znacajnost o kojoj smo govorili u prosloj glavi. Pobedonosno je doneo Kovceg Zaveta u Jerusalem a uz to je ispunio svoju duboku zelju za obnovljenje nacije da ponovo bude mesto slavljenja Gospoda.

I sada, dok je njegova nacija u miru, David je hteo da slavi Gospoda. Otisao je do Natana sa zaljom da izgradi hram za

Gospoda. Cak je i Natan bio uzbudjen - sve dok Bog nije rekao Ne.

To je bio ogroman poziv za Davida da stane. I pored toga sto je mislio da cini nesto dobro jer ce Bogu izgraditi hram, jako je bilo bitno da buides prava osoba koja treba da ga izgraditi. Ponova, ispit karaktera. Kako ce David da reaguje posto je odbijen da uradi nesto sto je toliko zeleo? Iako je bio jako razocaran, podredio se Gospodnjoj volji i zahvalno Ga slavio za sve ono sto je do sada uradio u njegovom zivotu.

Sve od sada pa nadalje je zapis Davidovih pobeda i prosperiteta u kraljevstvu - sve dok nije uradio ono sto mnogi od nas cine usred Bozijeg blagoslova. Podlegnemo slabostima naseg tela.

Greh

Bilo je prolece i po 2. Samuelovoj 11 "vreme kad carevi idu na vojsku." Izraelske vojske su bile zauzete braneci naciju, ali David ovog proleca "osta u Jerusalemu."

Ovo je bilo veoma neuobicajeno za Davida. Kad god bi se njegova vojska borila, a i kraljevi, David jeobicno bio uz svoje ljude. Ili je bio umoran ili zauzet sa nekim stvarima kod kuce, no sve u svemu izostao je iz borbe.

Jedno vece David se seckao na krovu svoje kuce. Kada je pogledao preko ravnih krovova, koji su tipicni za Izraelsku arhitekturu, ugledao je jednu zenu po imenu Bersabeju kako se kupa, "a zena bijase vrlo lepa na oci."

Nije prvi pogled koji nas uvali u nevoju vec drugi i treci, rekao je jednom Bili Grejem! U Davidovom slucaju pogled je presao u buljenje a drugi pogled je presao u pozudu.

Poslao je da mu dovedu Bersabeju, imao odnos sa njom i ona je zatrudnela.

Kraljevi su u to vreme cinili ovakve stvari pa cak i oni plemeniti kao David. Pored toga, ova je zena bila jedina zena jednom od njegovih najlojalnijih vojnika, Urije. David je znao da je uradio nesto uzasno lose. U zelji da prikrije svoj greh pozvao je Uriju kuci, laskajuci mu sa darovima i ohrabrujuci ga da provodi vreme sa svojom zenom.

Ali posto je Urija bio plemenit vojnik, nije hteo da spava sa svojom zenom u protestu prema tome sto ostali ratnici "stoje u polju, pa kako bih ja usao u kucu svoju da jedem i pijem i

spavam sa zenom svojom? ...ne cu to uciniti."

David je bio pecen. Sta ce sada Bersabeja reci uvezi svoje trudnoce?

Cudno je kako jedan nepriznat greh stvara drugi. David je osecao da treba da ubije Uriju tako da ga je poslao u centar bitke gde je i poginuo.

Sada je David kriv zbog preljuba i ubistva. Covek po Bozijem srcu je kriv za dva gnusna kriminala - i pokusava da ih prikrije.

Natan, najhrabriji covek u kraljevstvu

Ako nemozes da se poistovetis sa Davidom kao renesansna osoba ili kao kralj, dali onda mozes da se poistovetis sa njim kao sa gresnikom?

Mozda govoris u sebi: pa jos nisam dosao do toga da nekoga ubijem! Mozda se detalji razlikuju ali u principu David je bio poput mnogih od nas. Bog mu je dao sve. Bio je blagosloven covek, ali mu to ocigledno nije bilo dosta. Pozuda tela je mocan mamac i kada dodjemo u situaciju da joj podlegnemo, padnemo bas kao i David.

David se ozenio sa Bersabejom, i ona je rodila sina. Sigurno ga je to dete neprestalno posdecalo na njegov greh.

Godine su prolazile. Ovo je bila uzasna godina za Davida.

Njegova savest je bila progonjena nepomirenim grehom i secanjima na Uriju. I konacno je Davidu Gospod poslao kraljevskog savetnika, proroka Natana. Natan je ispricao Davidu jednu pricu o siromasnom coveku koji je imao jednu malu voljenu ovcicu koju je iskoristio jedan bogati zemljoposednik. Taj bogatas je imao stotine svojih ovaca a uzeo je od siromaha njegovu jedinu ovcicu koju je zaklao i pojeo.

David je eksplodirao od besa kada je cuo ovu pricu! Tu nepravdu! "tako ziv bio Gospodin, zaslužio je smrt onaj koji je to ucinio." izjavio je on. "I ovcu neka plati u cetvoro,.."

(2 Samuelova 12:5,6)

David, covek koji sprovodi zakon i sampion njegovog rusenja! Njegov bes je prokljucao iz njega, pun gorcine i osvete sto nije bilo karakteristicno za njega.

Davidu je resetala krivica. Moguce je da njegovo besno sevanje zbog Natanove price otkriva muku koju ima u svojoj svesti. Isto kao sto mala svetla upozoravaju trecu na kontrolnoj tabli automobila da bi izbegli moguće probleme, tako nas metez, bes i depresija upozoravaju na neke stvari koje nisu rasciscene u nasim zivotima.

Mozemo posvetiti paznju tim malim svetlima i onda stati sa strane puta i odrediti sta nevalja ili mozemo da ne obracamo paznju na njih sve dok nam motor ne eksplodira. Aki smo potpuno nekontrolisani mozemo ih razbiti cekicem.

Mislim da je David bio blizu da eksplodira.

I tada je Natan, za koga mislim da je bio veoma hrabar covek, pogledao Davidu pravo u lice i rekao "Ti si taj!"

David se sigurno osecao kao da ga je neko udario. Dok je Natan nepopustljivo izneo njegov greh, David se osecao sve dublje i dublje pod osudom Svetog Duha. Sud je bio izrecen "...Zato neće se odmaci mac od doma tvojega do veka... za to ce ti umreti sin koji ti se rodio." Koji bol i tuga. David je dio kriv sto je toliko delovalo na sve oko njega.

Vreme priznanja

Ali njegov odgovor na osudu je primer za sve: "sagresih Gospodu."

Bez izgovora. Bez pokazivanja na druge. David je odma priznao, precutno se slozio i pokajao. Ja sam kriv! Sagresio sam Gospodu! Nakon svog predasnjeg sevanja zbog Natanove price David je znao da zasluzuje smrt.

Natanov odgovor je isto bio spontan: "I Gospodin je pronio (otklonio, prim.prev.) greh tvoj, neces umreti." (2 Samuelova 12:13).

Dali razumes vaznost ovog scenarija? Kada je David bio uguran u slepu ulicu imao je u svojoj moci da negira Natanovu opomenu pa cak i da ga ubije. Ali Davis se odma ponizio pred Gospodom i pokajao od greha. Sa poniznoscu je prihvatio posledice svog dela. David je znao da geh zahteva veliku cenu.

A takodje je znao da mu je oprosteno! Bog je bio spreman da um "otkloni" greh! Ovaj teret mu nije ostane da ga vecno nosi.

Ovo je lekcija u Davidovom zivotu koju mi trebamo da razumemo. Baz obzira koliko je bio silan, mocan, blagosloven, bogat ili popularan, ili koliko je ostvario, bio je sposoban da zgresi - i to ogromno.

Nijedan covek nije izvan toga, nijedan od nas. "Svi su sagresili i liseni su slave Bozije." Ali ni jedan greh nije toliko velik a da ga milost ne nadmasuje!

Rec "oprostiti" potice od vezanja dva konopce zajedno. Sta mislite kako se David osecao kada je priznao svoj greh i kada je bio iznesen na videlo? Nije vise bilo skrivanja, prekrivanja ili pokusavanja da se odgonetne sta se dogodilo. Sigurno se osecao kao da se hiljadu konopaca ponovo svezalo zajedno. Osecaj oslobodjenja je bio neverovatan.

Ko zeli da prolazi kroz zivot svezan u duhovne, emocionalne i mentalne cvorove? To nije zdravo!

"1 iv 1:9" (1 Ivanova 1:9).

Oprosten, ociscen i odresenih cvorova - tako treba ziveti.

Milost

Gospod je nastavio da oblikuje i razvija Davidov karakter, kao sto On radi i u nama. "ef,2:10" (Efezanima 2:10). Poteskoce u svom domu, koje su izrasle donekle i zbog njegovog greha sa Bersabejom, postale su mu izvor srdobolje.

Cak i u svom razocarenju- sto nije mogao da izgradi Hram- Bog ga je naucio svojoj milosti i koristio ga je kao primer buducim generacijama.

Kada je Gospod rekao Davidu da nemoze da mu izgradi Hram, ujedno mu je obecao nesto: "2 sam 7:12-13" (2 Samuelova 7:12-13).

Gledajuci dalje vremenski, Gospod je govorio o cinjenici da ce Isus Hrist, Mesija, Svetac doci iz Davidove porodice linije.

Kroz Davidovu porodicnu liniju ce biti osnovano Bozije carstvo za citavu vecnost.

U situaciji koja se desavala, sledeci Izraelski kralj, onaj koji ce da izgradi Hram i koji ce da uvede Izrael u svoje

Zlatno doba, ce biti Davidov sin, Solomon, sin Bersabeje.

Sumnjam da bi sin jedne zene sa kojom je kralj nacinio preljubu, bio na prvom mestu izborne liste crkvenih vodja. Na

kraju krajeva, pa kakav bi to bio primer ostaloj deci?

Bog je izabrao Solomona. Bog otkupi gresnike i napravi od njih sinove. Ovo cinu na taj nacin sto oblikuje u nama karakter po Svom sopstvenom Sinu.

Posto je izabrao Solomona, Bog je na taj nacin izlio svoju neiscrpnu milost na slugu i dokazao za sva vremena da "onima koji ljuba Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namerenju." (Rimljani 8:28).

I ako je ikada bio covek koji je voleo Boga i bio pozvan po namerenju, to je bio David.

Karakter: "cepati, urezati, zabrazditi."

Kroz Davidov zivot Bog mu je dopustio da prodje kroz cepanje i urezivanje. Samo covek kome je duboko u dusi urezan Boziji karakter moze da napise ove reci koje tako predivno izrazavaju srce Bozijeg deteta:

"ps 23" (Psalam 23)

U zavretku...

"1 dne 29:28" (1 Dnevnika 29:18)

U zapisima istorije sveta, David je uzdignut kao jedan od naj zivopisnijih i voljenih osoba. David je zapamcen kao veliki kralj, drzavnik, ratnik i pesnik. Njegova herojska dela, njegov karakter i harizma, njegov talenat i strast se uvek prebrojavaju, dramatizuju i proucavaju.

Ali ja verujem da kada bi David imao izbora on bi nas zamolio da mu posmatramo zivot kao primer Bozijeg rucnog rada. Kako Bog moze da uzme bilo koga od nas, bez obzira na nase poreklo, nase okolnosti, nase mogucnosti, nasu snagu ili nasu slabost i kako moze od nas da nacini osobe koje ce biti zapamcene, kao David, "osobe po Bozijem srcu."